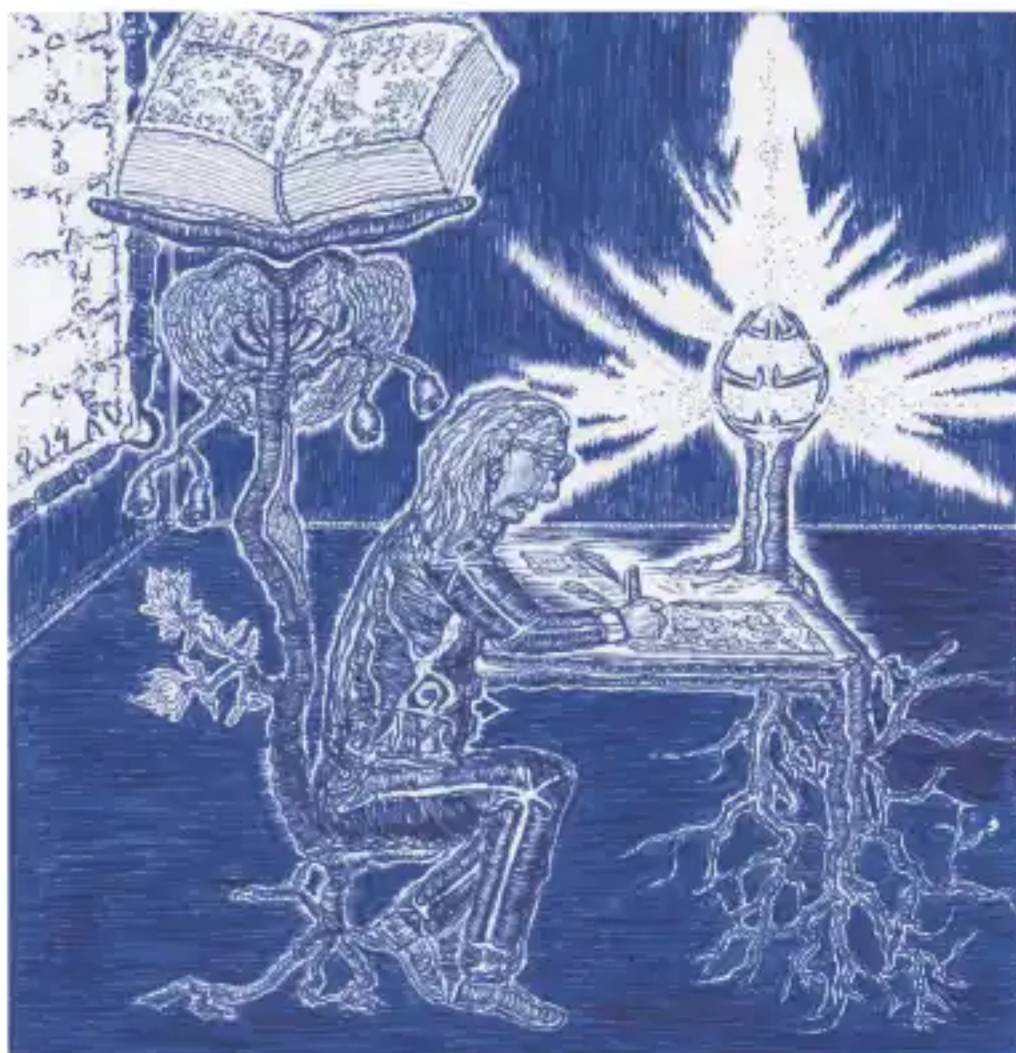
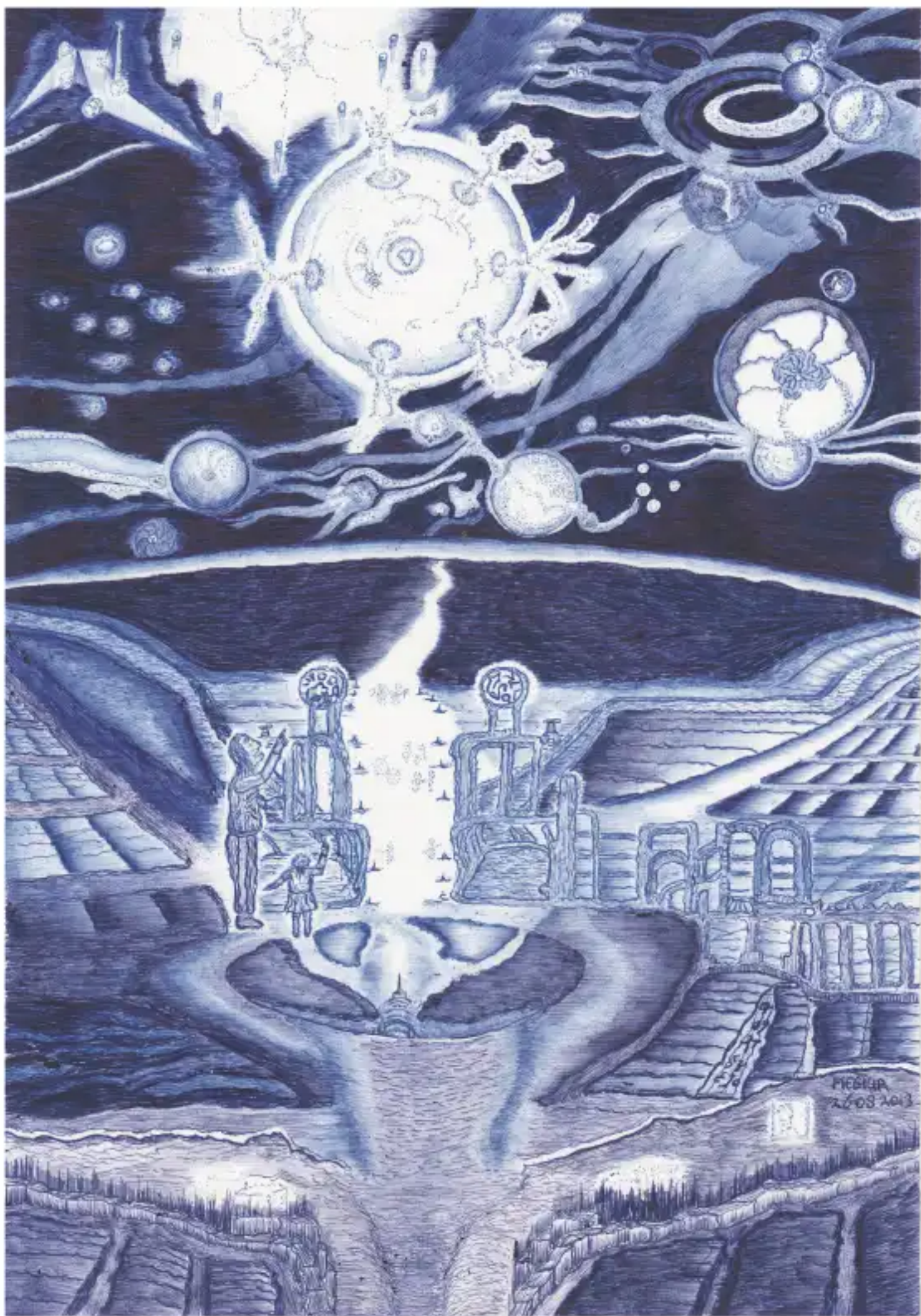

PIECHA
26.08.2013

Het andere Al - II DE TRANSIT

Op de plek waar we vaker 'buiten' stonden, waren we op deze avond veel verder gegaan dan we op dat moment wisten. Naar boven kijkend vroeg ik mij af welke planeten we zagen. Voor mij waren het vreemde hemellichamen in een heel ander heelal dan dat van onze leefwereld. In het midden was een zon waar planeten omheen zweefden en lichtbanen door een duister universum stroomden. Helemaal onderin, beneden de muur, waren de dennenbomen en wolken van onze wereld. Zelf stonden wij in een nieuw landschap, met nieuwe akkers en stromen die 'ondergronds' in sluizen verdwenen die niet voor water gemaakt waren. Rechts stonden de bouwwerken die erbij hoorden, links lagen de akkers en ertussen was licht dat tot de horizon doorstroomde waarin zielenfiguren handelden en speelden. Ik weet het nu, de sluizen kanaliseren, en in dit geval geen water door aarde, maar licht en duister, lichtstof en duister stof, fijne en grove materie. Elk van die stoffen heeft een eigen samenstelling die wordt aangegeven door een code, zoals een benzinepomp de soort brandstof aangeeft. De rechtersluis draagt een naam die ik eerder beschreven heb. De zon Sor of Sorius van een ander heelal uit het verleden van onze wereld was de tweede zon, ook wel zevende zon, of 'Grote tijdsklok' uit het eigen eerder geschreven boek *Trim-Bas*: En den raderen der Sorius zullen knarsen want den Groten tijdsklok des Lichts aan den rand der Wijdte in zuiverste... Op de linkersluis staat als code een toegangspoort waarvan de treden later herkenbaar zullen terugkomen. Pas bij het beschrijven van dit beeld heb ik ontdekt dat wij hier op de planeet die bij dat heelal hoorde stonden, rechts van de zon met een rozetachtig centraal massief rond een gebergte en een zee eromheen. Alleen was dat op een andere plaats-tijd dan de onze op een tijdloos middelpunt van werelden en dimensies, waarbij het lijkt alsof de dimensies elkaar overlappen. In de cirkel onder ons staat het baken van dit heelal in de vorm van een tunnelpoort naar een kerktoeren. Het is door de handelingen in de gebedscirkel eromheen opgeroepen, wat ook de aardse stof heeft doen veranderen in die van dat heelal. De velden onder de bouwwerken geven de code van de planeet waar wij op staan. Het Servo-Kroatische: JESTE TVOJE BOG, wat, alweer in de taal van een periode in mijn leven: 'Het is jouw god' betekent en het betreft dus ook weer de bezieling van die ervaringen. Toen waren het de dagelijkse stille uren bij een witte kerk op een berg die uitkeek op een meer. Het verband met de functie van deze sluis begrijp ik, het gaat om het geloof in mijn eigen hogere waarneming.

Waarom werden wij hiernaartoe gebracht? Ligt daar onze toekomst of ons verleden? Nee, het heeft niets met een ander leven of een ander zijn te maken, maar met beperking en bevrijding met ons lot en dat van de levende wereld. Waar wij op dat moment stonden was het grenzeloos, en waren mijn assistente en ik even in de dimensie van de Ark en er even mee op reis. En wat zich nu aan mij openbaart is dat dit heelal geen hemel of hel is die aan onze wereld vastzit, het is een geheel ander zijn. Maar dat andere zijn is even, of misschien zelfs beter, bereikbaar dan onze hemel en hel. Wij zijn erbij omdat we ons verbonden hebben aan die grenzeloosheid van het buiten leven zijn, en dat wordt daar niet toevallig aan ons toebedeeld, maar is er een automatisch gevolg van.

Het lichte vierkant met de figuur onder de code rechts onderin is een postzegel. Iets of iemand heeft dit beeld via mijn hand tot een ansichtkaart gemaakt en naar onze wereld opgestuurd waarmee het een boodschap van wereld tot wereld is. Dat andere Al is niet ons heelal, maar het is ook een stoffelijk zijn. Het hoofd helemaal bovenin is een grote geest die vaker op deze reis verschenen is, en het klinkt misschien simpel, maar het is dezelfde als die van ons.

En nu valt alles op zijn plek, die zon is de, door mij eerder genoemde, tweede zon. Het was een wereld vóór onze wereld, met een heelal vóór ons heelal. Het was inderdaad een andere plaats-tijd, waar wij stonden, maar het was wel in het verleden van onze wereld. En het heelal was één met een Al van een heel andere dimensie, een veel-dimensie. Aldus hebben wij, en onze wereld, er toen een verbinding mee gehad die misschien ooit ook terugkeert.